

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מאג'דה ג'ובראן מורקוס

תובעים פלוני

נגד

נתבעים

1. עיריית בית שאן

2. בני ראקה

פסק דין

בפניי תביעה בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת עת נפגעה מכבש כשהלכה בכביש בעיר בית שאן. התביעה הוגשה נגד הבעלים הנטען של עדר הכבשים וכן נגד עיריית בית שאן.

תמצית הרקע העובדתי

1. התובעת, תושבת בית שאן בת כ-44 שנים, הגיעה ביום 31.12.2014 לבקר את אחותה אשר מתגוררת ברח' מקס נורדאו בבית שאן.

2. על פי המסופר בתצהירה של התובעת, בעת שהיא ואחותה צעדו לכיוון ביתה של האחות, הן הבחינו בעדר כבשים שהסתובב באזור ללא השגחה. לדבריה, היא ראתה לפתע "כבש עם קרניים שהגיע אלי במהירות ופגע בי בחוזקה עם הקרניים באגן". כתוצאה מהפגיעה המתוארת התובעת נפלה על הכביש ונחבלה, ובעוד הכבש המשיך לנוח בה, היא נמלטה לעבר בית של השכנים (להלן: "התאונה"). עוד מספרת התובעת כי אחותה יצאה לחפש את בעליו של העדר, נתבע מס' 2, תוך שהיא קוראת בשמו, וכי בעת שהוא הסיע את התובעת ברכבו לקבלת טיפול רפואי הוא התחייב שידאג לצרכיה והפציר בה ובאחותה שלא יפנו לאף גורם בתלונה או בתביעה.

3. כתוצאה מהתאונה נפגעה התובעת בגב ואובחן שבר בעצם הזנב. התובעת טופלה במסגרת קופת החולים למשך מספר חודשים לאחר התאונה. אין לתובעת טענה לקיומה של נכות רפואית בעקבות התאונה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 .4 נתבעת מס' 1 הינה עיריית בית שאן שבתחום שיפוטה אירעה התאונה (להלן: "העירייה").
- 2 עיקר הטענות כלפי העירייה מתייחסות לרשלנות בגין היעדר פיקוח, לרבות טענות בדבר
- 3 פגמים בהוצאת היתר להחזקת בעלי חיים לנתבע מס' 2.
- 4
- 5 .5 נתבע מס' 2, מר בנימין ראקח, הינו בעליהם של עדר כבשים ודיר שממוקם בסמוך לאזור בו
- 6 אירעה התאונה (להלן: "הנתבע"). הנתבע טוען כי בזמן אירוע התאונה הנתבעת הוא שהה
- 7 עם העדר שבעלותו מחוץ לדיר, אך הוא מכחיש כי הכבש שפגע בתובעת היה שלו.
- 8
- 9 .6 מטעם התובעת העידו היא ואחותה. מטעם העירייה העיד מנהל מחלקת התברואה ומטעם
- 10 הנתבע 2 העיד הוא עצמו.

טענות התובעת

- 11
- 12
- 13
- 14 .7 התובעת טוענת כי העירייה נהגה ברשלנות כשלא פיקחה על הדיר שבעלות הנתבע. לטענת
- 15 התובעת בהיתר שניתן לנתבע הותר לו להחזיק עד 4 בעלי חיים, אך העירייה לא בדקה אם
- 16 הנתבע מחזיק במספר בעלי חיים מעבר למותר בהיתר.
- 17
- 18 .8 עוד טוענת התובעת לפגמים בהנפקת ההיתר שניתן לנתבע, באי תשלום אגרה כנדרש וכן בכך
- 19 שההיתר ניתן לנתבע לראשונה עובר לאירוע למרות שהחזיק כבר בדיר לתקופה של עשר
- 20 שנים ובמשך כל התקופה הדיר לא נבדק.
- 21
- 22 .9 עוד טוענת התובעת כי העירייה נהגה ברשלנות במילוי תפקידה כרשות ציבורית כאשר
- 23 הכבשים של הנתבע שוטטו ברחבי השכונה ללא השגחה, והיא לא אכפה את חוק העזר
- 24 העירוני בו נאסר, בסעיף 3, על שוטטות בעלי חיים.
- 25
- 26 .10 כן טוענת התובעת לאכיפה בררנית מצד העירייה ומתאימה כי הדבר נובע מקשריו החבריים
- 27 של הנתבע עם מנהל מחלקת התברואה והוטרניר העירוני. בנוסף, הועלתה טענה לניגוד
- 28 עניינים משום שהנתבע הינו גם שוטר סיור אשר מתלווה אל הוטרניר העירוני לטיפול
- 29 בענייני בעלי חיים בתחום שיפוטה של העירייה. עוד טוענת התובעת, כי הנתבע קיבל היתר
- 30 להחזקת הדיר למרות שהודה בחקירתו שלא הגיש בקשה מתאימה ומעולם לא שילם בעדו
- 31 אגרה ועל כן ההיתר חסר תוקף. בנוסף, לטענת התובעת כשבועיים לאחר התאונה היא פנתה
- 32 אל העירייה בתלונה ותלונתה לא טופלה.

33

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 התובעת מוסיפה וטוענת כי הנתבע פעל בניגוד להוראות החוק וההיתר שניתן לו, בין היתר
2 בכך שהחזיק מספר גבוה יותר של בעלי חיים מזה שהותר לו. בנוסף, בהיותו הבעלים של
3 העדר הוא התרשל בכך שהוציא את בעלי החיים למרעה ואפשר להם לשוטט ללא פיקוח
4 בסמוך לביתה של אחותה של התובעת, וכי בנסיבות אלה היה עליו לצפות את התרחשות
5 התאונה.
6
7 התובעת מדגישה כי מחקירת המצהיר מטעם העירייה עולה כי בבית שאן ישנם רק שני
8 אנשים שקיבלו רישיון להחזיק דיר – הנתבע באזור הצפוני של העיר ואדם נוסף בחלקה
9 המזרחי – ולפיכך, ברור כי הכבש שפגע בתובעת בסמוך לדיר שבאזור הצפוני היה בבעלותו
10 ובאחריותו של הנתבע חרף הכחשתו.
11

טענות העירייה

- 12
13
14 העירייה הגישה תצהיר מטעם מר רפי חמו, מנהל מחלקת התברואה בעירייה. בתצהירו
15 מצייין העד כי ביום 2.3.2014 הנפיקה העירייה לנתבע היתר החזקת בעלי חיים בהתאם
16 להוראות הדין (להלן: "ההיתר"). נטען כי הדיר ממוקם בגבולה הצפוני של העיר, כמתחייב
17 על פי ההיתר. עוד נטען כי הוטרנר מטעם העירייה בודק את הדיר פעם בשנה ובטרם חידוש
18 הרישיון נבדקים תנאי החזקת בעלי החיים. העד מצייין כי מבדיקה עולה כי מדובר בדיר סגור
19 בברזל המכיל 5,6 חיות (כבשים ועזים).
20
21 העד מצייין כי הדיר הוחזק בהתאם לתנאי ההיתר. לדבריו, במידה וביום האירוע הכבשים
22 יצאו למרעה הרי שהדבר אינו נמצא בשליטת העירייה. עוד מצייין העד בתצהירו כי בדיקת
23 הדיר נעשית עם הגשת בקשה לחידוש ההיתר או עם קבלת תלונה בעירייה על אי עמידה
24 בתנאי ההיתר.
25
26 העירייה טוענת כי היתרים שהופקו לנתבע בשנים שקדמו למועד התאונה אינם רלוונטיים
27 לתובענה וגם גביית האגרה בגין ההיתר הינה במישור היחסים שבין הרשות לבין מקבל
28 ההיתר.
29
30 בנוסף, העירייה מדגישה כי הטענות בנוגע לכשרותו של ההיתר וקנוניה בהוצאתו לא נטענו
31 בכתבי הטענות ומהוות הרחבת חזית אסורה, וכן כי התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה
32 הכבד המוטל עליה לביסוס טענת הקנוניה.
33
34 לטענת העירייה, היא נקטה באמצעים סבירים למניעת הסכנה ובכלל זה הפעילה וטרנר
35 אשר ערך ביקור בדיר של הנתבע מדי שנה עובר לחידוש ההיתר; הפעילה מוקד לתלונות

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 ודיווחים על בעלי חיים משוטטים; יש לה מחלקת תברואה ורישוי עסקים; היא מפעילה
2 פקחים לטיפול בתלונות על בעלי חיים והיא הגבילה את האזורים בהם מותרת החזקת בעלי
3 חיים למרחק של 50 מ' מאזורי מגורים, בשולי העיר.
4
5 18. העירייה מדגישה כי מידי שנה, בטרם מחודש ההיתר, נבדקים תנאי החזקתם של בעלי
6 החיים ומספרם, וכי קביעת מועדי הביקורת בדיר אחת לשנה במעמד חידוש ההיתר או
7 במקרה של תלונה, הינה סבירה בנסיבות העניין.
8
9 19. העירייה מדגישה כי הדיר מוחזק בהתאם לתנאי הרישיון וכי ככל שבמועד התאונה הכבשים
10 יצאו למרעה בניגוד להוראות הדין, הרי שהדבר אינו בשליטתה או בידעיתה ולא ניתן להטיל
11 עליה אחריות לכך. כן היא מציינת כי למעט האירוע הנטען בכתב התביעה, לא התקבלו
12 תלונות נוספות נגד הנתבע והעדר שלו, ועל כן העירייה לא צפתה ולא הייתה צריכה לצפות,
13 בזהירות סבירה, את נסיבות התאונה והיא לא הפרה אף חובה חקוקה שחלה עליה. לטענתה,
14 לא ניתן לדרוש ממנה להציב פקחים בכל רחבי העיר ובפרט בצמוד לדיר של הנתבע. כן
15 מדגישה העירייה, כי גם אם היא התרשלה בכך שלא בדקה את הדיר ואת הכבשים שבו לאחר
16 התאונה, הרי שאין קשר סיבתי בין התרשלות נטענת זו לבין התרחשות התאונה. לחלופין,
17 מבקשת העירייה להטיל על התובעת אשם תורם מכריע.
18
19 20. העירייה מדגישה כי הימצאותו של הנתבע בסמוך למקום התאונה במועד התאונה מלמדים
20 כי בעל החיים שהיה מעורב בתאונה הוא שלו וכי התנהגותו לאחר התאונה - ובכלל זה הסעת
21 התובעת לקבלת טיפול רפואי במרפאה ובקשתו שתפנה אליו בכל עניין שקשור בתאונה -
22 מלמדת כי הוא ראה עצמו כאחראי לתאונה.
23
24 21. לבסוף טוענת העירייה, כי מהחומר הרפואי שצורף לכתב התביעה (נספח ג') עולה כי בבדיקה
25 שנערכה לתובעת בסמוך לאחר התאונה נקבע כי אין ממצאי חבלה גלויים, ומכך היא מבקשת
26 להסיק כי התאונה כלל לא התרחשה ולחלופין, כי פגיעתה של התובעת הייתה קלה במיוחד
27 ולא הותירה סימנים בגופה. העירייה סבורה כי אבחון זה מנתק את הקשר הסיבתי הנטען
28 בין התאונה לבין הנזק שלטענת התובעת נגרם לה.
29
30 **טענות הנתבע**
31
32 22. בכתב הגנתו הנתבע הכחיש את טענות התובעת וטען כי התאונה, ככל שאירעה, הינה תוצאה
33 של רשלנותה הבלעדית, משום שהתגרתה בבעל החיים או נהגה באלימות כלפיו, ובכך עוררה
34 אצלו יצר של הגנה עצמית. בתצהירו הנתבע לא העלה את הטענה בדבר התגרות ועל כן יש
35 לראותו כמי שוויתר על הטענה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

23. בתצהירו טען הנתבע כי הוא מחזיק בארבעה בעלי חיים - 4 כבשות ושני טלאים. הוא מחזיק
בהיתר להחזקת בעלי החיים. הדיר בבעלותו נמצא במרחק 50 מ' מאיזור מגורים בהתאם
לתנאי ההיתר. הנתבע טוען כי ביום האירוע הוא שהה עם העדר שלו לצורך מרעה מחוץ
לדיר. הוא טוען כי הגיעו שתי בחורות במרחק 200 מ' מהדיר ונטען כי אחת הבחורות נפגעה
בגבה מאחת הכבשות. הנתבע הוסיף כי קיימות שתי משפחות נוספות המחזיקות דיר עם
כבשות בסמוך לדיר שבבעלותו. עוד טען כי אינו מחזיק בעלי חיים ממין זכר משום ש"גלוי
וידוע כי, תקיפה מצד כבש ב[א]ה לידי ביטוי בתקופות מסוימות". הנתבע מציין כי עם
קבלת התלונה לפגיעת התובעת הוא הסיע אותה לקבלת טיפול רפואי ומסר לה את מספר
הנייד שלו למקרה הצורך. לדבריו, מאז המקרה ועד הגשת התביעה לא היה כל מפגש או
שיחה ביניהם.

24. הנתבע צירף לתצהירו חוות דעת מומחה ואולם במהלך דיון ההוכחות הודיע בא-כוחו כי
המומחה שוהה בחו"ל וביקש למשוך את חוות הדעת (עמ' 33 ש' 1 לפרוטוקול מיום
11.4.2018).

25. בסיכומיו טען הנתבע כי התובעת לא הוכיחה את הקשר בין אירוע התאונה לבינו. מתן
העזרה לתובעת אינו מלמד לטענתו על קיומה של אחריות כלפיה. עוד הוא טוען כי לא ניתן
ללמוד כי מדובר בכבש בבעלותו וגם העד מטעם העירייה לא יכולה היה לקבוע זאת בעדותו.
כן הוא טוען כי הוא נמצא צמוד לעדר שלו ולא השאיר אותו ללא השגחה בכלל.

26. לטענת הנתבע, גיסרתן של התובעת והעדה מטעמה לא היו מהימנות והיו רצופות בסתירות.

דיון והכרעה

27. המחלוקת הראשונה בין הצדדים הינה בשאלת נסיבות התרחשות התאונה. מחלוקת נוספת
הינה בשאלת חבותם של כל אחד מהנתבעים והאשם התורם שיש לייחס לתובעת, אם בכלל.
עניינה של המחלוקת האחרונה בנוק שנגרם ובפיצוי שיש לפסוק לתובעת.

אדון בסוגיות אלה כסדרן.

נסיבות התאונה

28. התובעת פירטה בתצהירה את נסיבות התרחשות התאונה. לדבריה, ביום 31.12.2014
בסביבות השעה 11:30, בעת שהיא הלכה יחד עם אחותה בשביל לכיוון ביתה של האחות
ברחוב מקס נורדאו בבית שאן, היא הבחינה בכבשים שהסתובבו ללא השגחה. לפתע כבש

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 עם קרניים הגיע אליה במהירות ופגע בה בחוזקה באזור האגן. כתוצאה מהפגיעה התובעת
 2 נפלה על הכביש והכבש המשיך לנגוח בה. התובעת רצה לכיוון ביתם של השכנים ואחותה
 3 מיהרה לפתוח את שער הבית שלה ומשם רצה לחפש את הנתבע. התובעת מספרת כי החלה
 4 לבכות מכאב וכי הנתבע הסיע אותה ברכבו, יחד עם אחותה, לקבלת טיפול רפואי ובתוך כך
 5 הפציר בה שלא תפנה לאיש והבטיח שידאג להכל.
 6
 7 באופן דומה הצהירה אחותה של התובעת, אשר הייתה עדה לתאונה, כי ביום 31.12.2014 .29
 8 בסביבות השעה 11:30 היא הלכה יחד עם התובעת לכיוון ביתה כאשר לפתע כבש מהעדר של
 9 הנתבע התחיל לרדוף אחרי התובעת ופגע בה עם הקרניים שלו. התובעת נפלה על הכביש
 10 והכבש המשיך לנגוח בה. לדבריה, היא רצה לקרוא לנתבע והוא הסיע את התובעת ואותה
 11 ברכבו למרפאה. במהלך הנסיעה הנתבע שב וביקש שלא יעשו דבר מבלי לדבר איתו והבטיח
 12 לטפל בהכל, ובהמשך הוא גם התקשר אל בעלה וביקש שהתובעת לא תתלונן ולא תגיש נגדו
 13 תביעה. אחותה של התובעת נשאלה על כך בעדותה בפניי (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 22-24, עמ' 6
 14 ש' 21-23):
 15 "ש. באיזה שלב בני בא ואמר שזו לא הכבשה שלו
 16 ת. שום דבר, כל הדרך הוא אמר אל תפני לאף אחד, כל דבר שאת צריכה תפני אלי, זה
 17 מה שהוא אמר לי כל הדרך למרפאה
 18 ...
 19 ת. ...אם זה לא שלו, למה כל הדרך אמר לי אל תפני לאף אחד רק אלי? הוא התקשר
 20 לבעלי ואמר תגייד לגיסתך שלא תפנה לאף אחד רק אלי. הוא הציע לי 2,000 ₪ שהיא
 21 לא תפנה לאף אחד"
 22
 23 הן בתצהירו והן בעדותו בפניי הנתבע אישר כי עובר לתאונה הוא ראה את התובעת צועדת .30
 24 יחד עם אחותה בשביל הסמוך לביתה של האחות. בנוסף, הנתבע גם לא חלק על כך שהסיע
 25 את התובעת, יחד עם אחותה, לקבלת טיפול במרפאה (עמ' 28 ש' 16-24):
 26
 27 "ש. אתה ראית את הפגיעה בתובעת או את אחותה במיקום שעמדת בו
 28 ת. כשאני עמדתי הם באו מ השביל, אני הסתכלתי ו עומד לידם. הם באו מהשביל
 29 התקדמו והגב' צועקת אני קיבלתי מכה, היא אמרה מה קרה, אמרה שהיא קיבלה
 30 מכה מהכבשה. לקחתי אותה לקופ"ח. זה הטעות שלי שלקחתי אותה
 31 ש. כשטר או כאזרח
 32 ת. מה זה קשור שוטר
 33 ש. התובעת ואחותה טוענות שבזמן שהיא נפגעה וקראה לך היית בתוך הדיר ובעלי
 34 החיים שלך היו משוטטים ללא השגחה

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 ת. לא
- 2 ...
- 3 ת. אני מדבר על היתר של בני. אין הרבה כאלה יש אולי עוד אחד..."
- 4
- 5 בהמשך עדותו ציין העד כי קיים דיר אחד נוסף, אשר נמצא בחלקה הצפוני של העיר (ראו
- 6 עמוד 22 לפרוטוקול שורות 8-1).
- 7
- 8 36. באופן דומה העידה גם אחותה של התובעת, אשר מתגוררת כ-7 שנים בשכונה בה נמצא הדיר
- 9 של הנתבע, כי אין שכנים אחרים שמגדלים שם כבשים (עמ' 5 ש' 27-32):
- 10
- 11 "ש. תאשרי לי שבקרבת שכנייך, לפחות 75% מגדלים כבשים
- 12 ת. לא נכון. החיות שמגדלים בשכונה שלנו, יש שכן ממול שמגדל חיות שקוראים לו
- 13 אלי מדיזדה מגדל תרנגולות, ציפורים, הוא לא מגדל בהמות
- 14 ש. אם אני אזכיר לך שהשכן שלך בצד שמאל היה לו ויש לו עדין בהמות, יש לו אטליז
- 15 ת. אני לא ראיתי שלשכן יש בהמות, כל הזמן שהכבשים שנמצאים בשטח זה רק בני
- 16 מטפל בהם, הוא רק משחרר אותם ומטפל בהם, נותן להם אוכל"
- 17
- 18 37. בנוסף, כאמור, אין חולק כי הנתבע, אשר אינו מתגורר בשכונה בה הוא מגדל את הכבשים
- 19 (ראו עמ' 23 ש' 28 לפרוטוקול), נכח במקום בעת התרחשות התאונה וכי באותה עת הכבשים
- 20 שלו היו מחוץ לדיר, במרעה (סעיפים 4-3 לתצהירו של הנתבע).
- 21 הנתבע נשאל היכן יוצאות הכבשים שלו לרעות והשיב כי בסמוך לביתה של אחותה של
- 22 התובעת (עמ' 26 ש' 29-32, עמ' 27 ש' 1):
- 23
- 24 "ש. כשאתה מוציא את הכבשים למרעה, אתה לוקח אותם תמיד לאותו מקום
- 25 ת. איפה שהם הולכים אני הולך אחריהם. הם הולכים פעם פה ופעם פה ואני אחריהם.
- 26 בחיים לא היו לבד
- 27 ש. שזה אומר לשדה הסמוך של אחות התובעת, כמו שרואים בתמונה
- 28 ת. כן, באזור הזה"
- 29
- 30 38. על יסוד עדויות אלה הנני דוחה את טענתו של הנתבע, שנטענה בעלמא, כי בעל החיים שפגע
- 31 בתובעת אינו שייך לו אלא לשכן עלום כלשהו. בהתאמה וכפועל יוצא, אני קובעת כי בעל
- 32 החיים שפגע בתובעת היה בבעלותו של הנתבע ובאחריותו.
- 33
- 34 39. גם התנהגותו של הנתבע לאחר התאונה מחזקת את הקביעה כי הוא הבעלים של העדר.
- 35 הנתבע ציין בעדותו כי הסיע את התובעת לטיפול רפואי וכי מסר לה את מספר הטלפון שלו

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 "למקרה הצורך". מדוע היה לו צורך למסור את הטלפון לתובעת? גם אחותה של התובעת
 2 העידה, וכאמור אני נותנת אמון מלא בעדותה, כי בדרך לקופ"ח בעת שהנתבע הסיע אותן
 3 לטיפול רפואי הוא אמר שלא יפנו לאף אחד וכל דבר שיצטרכו שיפנו אליו (עמ' 5 לפרוטוקול
 4 ש' 23-24 ובסעיף 4 לתצהירה). כך גם התובעת ציינה את אותם דברים בסעיף 4 לתצהירה
 5 וחזרה על כך בחקירתה הנגדית (בעמ' 12 לפרוטוקול ש' 7-8).
- 6
 7 הן התובעת והן אחותה העידו כי לאחר המקרה הנתבע הטריד את התובעת במטרה למנוע .40
 8 ממנה להתלונן ביחס לפגיעתה. גם בתנהגות זו של הנתבע יש חיזוק למסקנה כי הוא הבעלים
 9 של הכבש הפוגע. עדות התובעת ואחותה בעניין זה היתה עקבית וללא סתירות. עדותן אף
 10 נתמכת במסמכים רפואיים שצורפו על ידי התובעת - הן במסמך רפואי עם הפניה לטיפול
 11 נפשי, שם מתוארת הרדיפה של הנתבע אחר התובעת והפחד שלה ממנו, והן בממצאי הוועדה
 12 לבדיקת כושר במל"ל, שם צויין כי "הבעלים של העז נטפל אליה פעמים רבות ומטריד אותה
 13 בטלפון". מכאן אני מעדיפה את גירסתן של התובעת ואחותה על פני עדותו של הנתבע
 14 שהכחיש את המיוחס לו בחקירתו הנגדית.
- 15
 16 בבחינת למעלה מן הצורך אציין כי הנתבע טען בתצהירו (בסעיף 9) כי הוא "לא מחזיק בעלי .41
 17 חיים מזן זכרי, וגלוי וידוע כי, תקיפה מצד כבש ב(א)ה לידי ביטוי בתקופות מסוימות". גם
 18 בחקירה הנגדית חזר הנתבע על הדברים (עמ' 30 ש' 29-30). טענה זו של הנתבע, שרק זכר
 19 יכול לתקוף, אינה טענה שיכולה לבוא מפיו. מדובר בטענה בעניין של מומחיות ועל כן היא
 20 נדחית בזאת.
- 21
 22 **אחריות הנתבע לתאונה**
 23
- 24 הנתבע העיד כי לא ראה את הפגיעה בתובעת בעת שהיא התרחשה (עמ' 28 ש' 29-30):
 25
 26 "ש. לשאלת בית המשפט, אתה לא ראית את הפגיעה עצמה
 27 ת. לא ראיתי"
 28
- 29 עדות זו של הנתבע מתיישבת עם עדותן של התובעת ואחותה אשר סיפרו כי בעת שהתובעת .43
 30 הותקפה בידי בעל החיים, הנתבע היה בתוך הדיר ולא השגיח על עדר הכבשים שלו (ראו
 31 תצהיריהן של התובעת ואחותה וכן עמ' 5 לפרוטוקול). לכן אני דוחה גם את טענתו של הנתבע
 32 כי השגיח על הכבשים שלו השגחה צמודה בעת שהם שהו מחוץ לדיר.
- 33
 34 על יסוד כל האמור אני קובעת כי הנתבע התרשל בכך ששחרר את עדר הכבשים שלו למרעה .44
 35 בקרבת בתי מגורים ללא השגחה ומבלי לנקוט באמצעי זהירות למניעת פגיעה בעוברים

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

1 והשבים. הנתבע צריך היה לצפות ששחרור עדר הכבשים שלו למרעה ללא השגחה ובניגוד
 2 להוראות ההיתר (לפיו הוא התחייב כי אחזקת בעלי החיים תהיה במרחק של מעל 50 מ'
 3 מאזורי מגורים), טומן בחובו סיכונים מהסוג שהתממש במקרה דנן.
 4
 5 45. התנהגות זו של הנתבע מנוגדת אף לסעיף 3 לחוק העזר בית שאן (החזקת בעלי חיים)
 6 התשמ"ד-1984 אשר קובע כי **"המחזיק בעל חיים יגרום לכך כי בעל החיים לא ישוטט**
 7 **חופשי בתחום המועצה"**. מדובר בחובה חקוקה שנועדה לשמור על בני אדם בכלל והתובעת
 8 בפרט דווקא מפני פגיעה על ידי בעל חיים משוטט – תרחיש שבסופו של דבר התממש בעניינה
 9 של התובעת. על כן, הנתבע אחראי כלפי התובעת גם בגין הפרת חובה חקוקה זו.

אחריות העירייה לתאונה:

10
 11
 12
 13 46. על מנת לבסס את חבותה של העירייה יש להוכיח כי קיימות בנסיבות העניין חובת זהירות
 14 מושגית וקונקרטיית, וכי חובות אלה הופרו בידי העירייה באופן שגרם להתרחשות התאונה.
 15
 16 47. מר רפי חמו, העד מטעם העירייה, נשאל בנוגע לפיקוח על בעלי חיים שמקיימת העירייה
 17 והשיב (עמ' 17 ש' 32-27; עמ' 18 ש' 1):

18
 19 **"ש. אין לכם פיקוח לגבי גידול בעלי חיים של אנשים פרטיים**
 20 **ת. יש פיקוח של הוטרינר, מי שמגדל בעלי חיים אנו שולחים וטרינר לשם ואם צריך**
 21 **רישיון הוא מפנה אותו אלינו. אם יש תלונה אני יכול לדעת**
 22 **ש. אין פיקוח יזום, של מחלקת התברואה שרואה מה מתרחש ביישוב אחת לכמה זמן**
 23 **ת. אנו מסתובבים בעיר, אם רואים בעלי חיים, אנו מבקשים מהבן אדם שיפנה את**
 24 **בעלי החיים**
 25 **ש. יש מפקחים במחלקה שלך**
 26 **ת. כן"**

27
 28 48. מר חמו הבהיר בעדותו לגבי תפקידו בכל הקשור בהוצאת היתר לבעלי חיים והסביר (עמ' 19
 29 לפרוטוקול ש' 9-6):

30
 31 **"ת. אני מנהל מחלקת התברואה. הם פנו לעירייה לקבלת היתר לאחזקת בעלי חיים וזה**
 32 **בא דרכי, אני מגיש בקשה לוטרינר העירוני, הוטרינר בודק, ומאשר לנו. אני מרכז**
 33 **את הבקשות של העירייה אצלי בתור מנהל מחלקה"**

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 לגבי תהליך קבלת ההיתר העיד מר חמו כי הכל תלוי בבדיקה שעושה הוטרנר העירוני (עמ' 2
 2 18 לפרוטוקול ש' 7-13):
- 3
 4 **ש" אתה יכול לספר את התהליך מרגע שכן אדם מגיש בקשה עד שהוא מקבל היתר**
 5 **ת. אני מדבר על היתר של בני. אין הרבה כאלה יש אולי עוד אחד. היתר מקבל בן אדם**
 6 **שמגיש בקשה להחזקת בעלי חיים. מגיע לעיריה פונה אלי, מפנה את הבקשה**
 7 **לוטרנר העירוני והוא בודק, אם הוא עומד בתנאים של העיריה, נותן אישור אני**
 8 **נותן היתר, אם לא עומד בתנאים אני מסרב**
 9 **ש. מה התנאים של העיריה לקבל היתר**
 10 **ת. הוטרנר בודק את התנאים שלו, אם הוא עומד בתנאים של אחזקת בעלי חיים**
 11 **במקום, אני לא יודע מה התנאים של הוטרנר"**
- 12
 13 50. אלא שאותו וטרנר שעל פי הנטען בדק את הדיר עם הנפקת ההיתר, לא העיד. גם לא הוגש
 14 התיק בעירייה ולא הובאו מסמכים כלשהם מהתיק ביחס לדיר או לממצאי הבדיקה. כל
 15 שהוגש הוא ההיתר שהונפק לנתבע ביום 2.3.2014. העד רפי חמו נשאל על כך בעדותו. הוא
 16 אישר כי קיים תיק בעירייה אך הוא לא הביא אותו (עמ' 20 ש' 29-30).
- 17
 18 51. בהיתר שניתן לנתבע צויין כי מספרם המקסימלי של בעלי החיים שיחזיק יהיה 4, סוג בעלי
 19 החיים **"כבשים"**. בתצהירו ציין הנתבע כי החזיק 6 בעלי חיים - 4 כבשות ו 2 טלאים.
 20 בחקירתו הנגדית נשאל הנתבע למספר בעלי החיים בדיר והשיב 7-8 (עמ' 24 לפרוטוקול ש'
 21 2-3), ובמקום אחר בחקירתו הנגדית השיב כי כיום יש לו ארבע נקבות ושני טליים (עמ' 24
 22 ש' 17-18).
- 23
 24 52. גם בתצהירו של העד רפי חמו צויין (בסעיף 7) כי **"מהבדיקה עולה כי מדובר בדיר סגור**
 25 **בברזל ורשתות שמכיל 5-6 חיות (כבשים, עזים)"**.
- 26
 27 53. העד נשאל על מספר בעלי החיים בדיר לעומת המספר המותר בהיתר ותשובתו לא היתה
 28 משכנעת. נראה כי העד לא ממש הכיר את העובדות ותשובותיו נשלפו אגב חקירה וברובן היו
 29 השערות שלו. לו הכוונה בתצהירו של חמו, בסעיף 7, לבדיקה שנעשתה בסמוך לדיון, מדוע
 30 הדבר לא צויין? מדוע אין בתצהירו של חמו התייחסות למספר בעלי החיים שהיו במועד מתן
 31 ההיתר, והרי זה הנתון הרלבנטי לעניינו.
- 32
 33 54. יש לציין בהקשר זה כי התיק בנוגע לדיר של הנתבע לא היה עם העד, והרי הוא לא ביצע
 34 בעצמו את הבדיקות בדיר אלא הוטרנר שכלל לא העיד בפניי. אני מפנה לחקירתו הנגדית
 35 של העד חמו (עמ' 19-20. ההדגשה לא במקור):

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 ש" אני אשנה את הנוסח, איך אתה מסביר שההיתר ניתן על 4 כבשים בעוד אתה חתום
 2 על תצהיר שאומר 5-6 חיות כבשים ועיזים, נראה לך תקין
 3 ת. יכול להיות מצב שבאותו זמן שהוטריןר ראה 4 כבשים שבאנו לבדוק היו 5-6
 4 כבשים, לא חד משמעית.
 5 ש. יש הבדל מהותי כי אתה צריך לשלם אגרה.
 6 ת. אני אומר לך שצריך לשלם אגרה לפי מקום.
 7 ש. למה אתם כותבים 4 אם יכול להיות המלטות
 8 ת. אולי הוא הוסיף מעבר למה שהיה לו ואני לא הייתי במקום
 9 ש. מבחינת העיריה מה זה אומר
 10 ת. אנו נבדוק אם ההיתר מתאים
 11 ש. אבל ההיתר לא מתאים, מה אתם עושים
 12 ת. הוטריןר יפנה אליו לבטל את הרישיון במקום, לא בודקים כל רגע מצב נתון
 13 ש. פה אתה אומר שכן היתה בדיקה לפי סעיף 7 לתצהיר, מה עשיתם עם זה
 14 ת. יכול להיות שבבדיקה שהיינו היו 5-6 כבשים
 15 ש. לא אוכפים את זה אם הוא לא עומד בתנאי היתר
 16 ת. אם הוטריןר לא אכף אותו ואמר לסגור את המקום, היינו פועלים נגדו
 17 ש. אם הוטריןר לא אמר לך הכל בסדר
 18 ת. כן, הוא בלע מקצוע, אני לא רופא
 19 ש. יכול להיות היפותטית שבן אדם מחזיק 4 כבשים ו בפועל יש לו 200 כבשים
 20 ת. אין היפותטית"
 21
 22 55. יצוין כי העד נשאל לגבי הנטען בסעיף 7 לתצהירו (שם ציין כי בדיר יש 5-6 חיות) והשיב (עמ'
 23 21 לפרוטוקול ש' 24-29):
 24
 25 ת. לשאלת בית משפט מה הכוונה בסעיף 7 לתצהיר מי ביצע אותה ומתי אני משיב
 26 לפני שהתנהל התיק לפני כמה שבועות עשינו בדיקה במקום היה דיר סגור עם
 27 בע"ח בפנים.
 28 ש. כמה בעלי חיים היו כשהיית במקום?
 29 ת. 5-6 בע"ח. אין דיר קטן לא גדול."
 30
 31 56. העד חמו סיפר בתצהירו כי "הבדיקות על עמידה בתנאי ההיתר נעשות בעת הגשת בקשה
 32 לחידוש ההיתר, או בעת הגשת תלונה לעירייה על אי עמידה בתנאי ההיתר" (סעיף 9
 33 לתצהיר).

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 מהעדויות בפניי עולה כי בדיר של הנתבע הוחזקו מספר חיות מעבר למותר בהיתר. הדברים
2 עולים הן מעדותו של מר חמו והן מעדותו של הנתבע עצמו. בנוגע למספר בעלי החיים במועד
3 חידוש ההיתר בתחילת 2014 (עובר לתאונה) הרי שגם לגבי מועד זה אני לומדת כי מספר
4 בעלי החיים היה למעלה מארבעה. ראשית, מהאמור בסעיף 7 לתצהיר של חמו, שניסה
5 להסתייג מהאמור בכך שמדובר בבדיקה שנעשתה עובר למועד הדיון, אולם, לטענה זו של
6 העד לא היו סימוכין כלשהם מהתיק בעירייה. שנית, אי הגשת המסמכים על ידי העירייה
7 פועל לרעתה. העירייה יכלה להגיש את המסמכים הרלבנטיים מהתיק בנוגע לבדיקה
8 שנעשתה עובר למועד האירוע אך נמנעה מלעשות כן. כמו כן, הוטריר מטרם העירייה, הוא
9 הגורם שבדק ואישר את הדיר בעת הרלבנטית לאירוע, לא העיד בפניי.
- 10
11 58. בשים לב לכך שמספר בעלי החיים חרג מהמותר, היה על העירייה לנקוט אמצעים לתיקון
12 המצב.
13
- 14 59. העירייה טענה כי לא היו תלונות קודמות בנוגע לדיר של הנתבע ולכן לטענתה לא היתה לה
15 סיבה לצפות את התרחשות התאונה.
- 16
17 60. אציין בהקשר זה כי אחותה של התובעת העידה שלא התלוננה ולא הגישה דיווח למוקד
18 העירייה בנוגע לכבשים משוטטות בשכונה עובר להתרחשותה של התאונה (עמ' 5 ש' 7-10
19 לפרוטוקול). ואולם, לא נטען על ידי מר חמו, לא בתצהירו ולא בחקירתו הנגדית, כי לא
20 הוגשו תלונות קודם לאירוע. אומנם האחות לא התלוננה אך אין בפניי הוכחה כי לא היו
21 תלונות מתושבים אחרים בנוגע לשוטטות בעלי החיים מהדיר של הנתבע. העד חמו ענה על
22 כך במסגרת תשובות לשאלון (שאלות 7 ו-8). בתשובות לשאלון ענה כי לא היו תלונות לגבי
23 הדיר. אולם תשובותיו של העד לא היו מבוססות וכשנשאל לגבי אותן תשובות שמסר
24 בשאלון ובייחוד על כך כי תלונה על המקרה הוגשה בינואר 2015 שבועיים לאחר האירוע
25 הוא ענה "לשאלת בית משפט אני משיב שלא זכור לי שהיתה תלונה ב-2015. אני לא בדקתי
26 במוקד" (עמ' 21 ש' 14). ניכר כי בעניין זה העד שולף תשובות מבלי להכיר את העובדות
27 ומבלי שבדק את הנתונים בעירייה.
- 28
29 61. טענתה של העירייה כי לא היו תלונות קודמות אם כן, לא רק שלא הוכחה בפניי, אלא כלל
30 לא נטענה על ידי העד מטרם העירייה, לא בתצהירו ולא במהלך חקירתו הנגדית.
- 31
32 62. כאמור העירייה נמנעה מלהעיד את הוטריר, לא הגישה את התיק המתייחס למתן ההיתר
33 לדיר או מסמכים מהתיק ביחס לבדיקות הנטענות שנעשו בדיר, ולא הגישה מסמכים או
34 הביאה עדויות לגבי התלונות במוקד העירוני. יש בכל אלה כדי לפעול לחובת העירייה שכן

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

- 1 מדובר בעדים שבהעדתם או מסמכים שבהגשתם יש כדי לקדם את הגנת העירייה בטענתה
 2 כי לא היו תלויות קודמות או ביחס לבדיקות שנטען כי בוצעו בדיר עובר למתן ההיתר. על
 3 העירייה היה להוכיח את הטענות שהיא מעלה כעת בסיכומיה וככל שלא עשתה כן, דין
 4 הטענות להידחות. בעניין זה אני מפנה לע"א 4612/95 איתמר מתתיהו נ' שטיל יהודית, פ"ד
 5 נא(4) 769 (1997): "נזכור, כי 'העקרון הוא, כי כל בעל דין, הטוען טענה מהותית לגרסתו
 6 במשפט, הוא הנושא בנטל השכנוע להוכחת אותה טענה. משמע: דיני הראיות הולכים אחר
 7 המשפט המהותי' (דברי השופט ד' לוי ברע"א 1436/90 גיורא ארד חברה לניהול בע"מ נ'
 8 מנהל מס ערך מוסף, פ"ד מו(5) 101, 105)".
- 9
 10 63. כאמור, על מנת לקבוע קיומה של רשלנות יש צורך לקבוע כי קיימת חובת זהירות שהופרה.
 11 חובת הזהירות תיבחן בהתאם למבחן הצפיות של הנזק. מבחן הצפיות כולל בחובו את מבחן
 12 הצפיות הנורמטיבית והטכנית. מבחן הצפיות הטכנית פירושו היכולת האנושית לצפות את
 13 התרחשות הנזק. מבחן הצפיות הנורמטיבית פירושו האם צריך היה לצפות את הנזק (ראו
 14 לעניין זה מודל הרשלנות כפי שנקבע ע"י כבוד הנשיא ברק בע"א 145/80 ועקנין נגד מועצה
 15 מקומית בית שמש, פד"י לז(1) 113 וכן ע"א 243/83 עיריית ירושלים נגד גורדון פד"י לט(1)
 16 113).
- 17 64. במקרה דנן קיימת חובת זהירות מושגית של העירייה כלפי התובעת. הלכה פסוקה ומושרשת
 18 היא כי רשות מקומית חבה בחובת זהירות כלפי ניוזקים שנפגעו במקרקעין בחזקתה
 19 ובשליטתה [ראו ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1) 113 (1982)].
 20 מקור נוסף לחובת הזהירות המושגית של העירייה כלפי התובעת מצוי בסעיף 249 לפקודת
 21 העיריות [נוסח חדש], בו מפורטות סמכויות של עירייה ולפיו, בהתאם לס"ק 29, לעירייה
 22 סמכות כללית "לעשות בדרך כלל, כל מעשה הדרוש לשם שמירה על תחום העיריה, בריאות
 23 הציבור והביטחון בו...".
- 24
 25 65. גם חובת זהירות קונקרטיית מתקיימת כאן. מקום בו היתה הפרה של תנאי ההיתר על ידי
 26 הנתבע, הרי שניתן לקבוע כי מתקיימת בנדון חובת זהירות קונקרטיית. מקום שהנתבע החזיק
 27 במספר בעלי חיים מעבר למותר אזי מתקיימת צפיות טכנית ונורמטיבית לאירוע התאונה.
 28 טכנית, מכיוון שמספר בעלי החיים פוגע ביכולתו של הנתבע לשלוט בעדר(כפי שאכן קרה
 29 במקרה דנן). נורמטיבית: מפני שמקום שידוע לרשות כי היתה הפרה של תנאי ההיתר מצופה
 30 ממנה כרשות מקומית לפעול ולנקוט באמצעים סבירים לתיקון המצב.
- 31
 32 66. העד מטעם העירייה העיד כי פיקוח העירייה נעשה מידי שנה עם חידוש ההיתר או עם קבלת
 33 תלוני לגבי הדיר. ואולם, במקרה דנן, הנתבע החזיק בבעלי חיים מעבר למותר. הדבר היה
 34 בידיעתה של העירייה ויחד עם זאת היא לא נקטה בשום פעולה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

1 אפנה למקרה בו נדונה אחריותה של המדינה בנוגע למחדל בחובת פיקוח בע"א 7008/09
2 ג'אבר נגד מוסבא (7.9.2010) שם ציין כבוד השופט עמית בעמוד 22 בנוגע לחובת הפיקוח
3 והטלת האחריות מכוחה את הדברים הבאים:
4 "אבהיר כי איני סבור שיש להרחיב את אחריות משרד החינוך לכל ליקוי בטיחותי
5 בבתי הספר בארץ, באשר אין באפשרות משרד החינוך לפקח על מצב המתקנים בכל
6 בתי הספר בכל רגע נתון. אך משקיימה הרשות הציבורית פיקוח ומצאה ליקויים
7 ואף התריעה על הליקויים, שומה עליה לעקוב ולוודא כי הליקוי תוקן (השוו למקרה
8 שנדון בע"א 8526/96 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו], 2005) (להלן: פלוני) שם
9 הוטלה אחריות על המדינה לאחר שהוכח כי המדינה ביקרה במכון ונתעורר חשדה
10 לגבי הפעילות במכון).
11

12 עמד על כך דותן במאמרו אחריות נזיקית בעמ' 276:

13 "לעיתים קרובות הרשות מחוייבת בנזיקין לאחר שקיימה
14 פיקוח בתחום הרלוונטי והתריעה על הליקויים, אך אלה לא
15 תוקנו, והרשות לא אכפה את יישום מסקנות המפקח
16 מטעמה".
17

18 ובהתאמה לענייננו, הנתבע החזיק בבעלי חיים במספר גבוה מהמותר בהיתר שניתן לו ויחד
19 עם זאת העירייה לא נקטה בשום אמצעי לתיקון הליקוי. במחדלה זה היא הפרה את חובת
20 הזהירות כלפי התובעת והיא אחראית כלפיה בגין הנזק שנגרם לה.

21
22 69. על כן אני קובעת כי שני הנתבעים, הנתבע והעירייה אחראים כלפי התובעת ביחד ולחוד. ביחס
23 לחלוקת האחריות בין שני הנתבעים אני סבורה כי יש להטיל על הנתבע אחריות בשיעור 80%
24 ועל העירייה אחריות בשיעור 20%. הנתבע במעשיו היה הגורם העיקרי לאירוע התאונה בכך
25 שחרג מההיתר שניתן לו והוציא את העדר שלו מחוץ לדיר מבלי להשגיח עליו כראוי.
26 אחריותה של העירייה היא בכך שלא נקטה באמצעים כנגד הנתבע בגין הפרתו את תנאי
27 ההיתר ובגין אחריות זו יש להטיל עליה 20%.

28
29 70. לא מצאתי כי יש להטיל על התובעת אשם תורם כלשהו. אין בראיות שהיו בפניי כל בסיס
30 לטענה כי התובעת במעשיה בעת המקרה גרמה לאירוע התאונה או תרמה במידה כלשהי
31 להתרחשותו.
32
33
34

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

הנזק

- 1
2
3 71. התובעת אינה טוענת לנכות בעקבות התאונה. כתוצאה מהתאונה היא נפגעה בעצם הזנב.
4 ביום האירוע היא טופלה בקופ"ח ושחררה לביתה עם המלצה למנוחה. כעבור 4 ימים פנתה
5 למיון בבית חולים העמק. בוצע צילום ונמצא כי היא סובלת משבר בעצם הזנב.
6
7 72. התובעת המשיכה להתלונן על כאבים במסגרת קופ"ח וביום 24.2.2015 נבדקה בידי מומחה
8 כירורגיה אורתופדית והופנתה למכון פיזיותרפיה.
9
10 73. ביום 9.3.2015 נבדקה התובעת בידי רופאה פסיכיאטרית עקב תלונות על הפרעות בשינה
11 ומצב רוח ירוד ממועד התאונה. בביקור זה היא אובחנה כסובלת מפוסט טראומה בעקבות
12 התאונה. חופשת המחלה של התובעת הוארכה בחודש ימים וכן הומלץ על פסיכותרפיה.
13
14 74. הפסד שכר לעבר - מתיקה הרפואי של התובעת עולה כי כתוצאה מהתאונה נגרם לה שבר
15 בעצם הזנב וניכר כי היא סבלה מכאבים חזקים, בעקבותיהם היא שבה פעמים רבות לקבל
16 טיפול. חופשת המחלה הוארכה מפעם לפעם, עד יום 9.4.2018.
17
18 75. התובעת הצהירה (ס' 7) כי עבדה בקיבוץ טירת צבי עד יום 1.6.2014 והשתכרה כ-4,000 ₪
19 בחודש. התובעת העידה כי עזבה את עבודתה חצי שנה לפני התאונה כדי לטפל בבנה שנוקק
20 באותה תקופה לטיפול אינטנסיבי, ובעת התאונה היא חיפשה עבודה והיתה רשומה בלשכת
21 התעסוקה (עמ' 10 לפרוטוקול ש' 15-19).
22
23 76. התובעת צירפה החלטת הוועדה של שירות התעסוקה לפיה עד יום 31.8.2015 היא כשירה
24 לעבוד אך במגבלות באיסור על עבודה בעמידה, ללא כיפוף של ע"ש ללא הרמת משא עד 3
25 ק"ג.
26
27 77. לטענת התובעת, בשל היותה עולה חדשה ללא מקצוע, היא יכולה לבצע בעיקר עבודות
28 כפיים, ומגבלותיה הגופניות מקשות עליה לשוב ולהשתלב בשוק העבודה.
29
30 78. בשים לב לאמור, התובעת זכאית לפיצוי בגין הפסד שכר לעבר בשל אפשרויות העבודה
31 שנמנעו ממנה בגלל התאונה. מאחר והתובעת לא עבדה בעת התאונה והיתה דורשת עבודה,
32 אני מעריכה את ההפסד על דרך האומדנא בסך של 4,000 ₪ לתקופה שעד סוף אוגוסט 2015.
33 בפסיקת הסכום לקחתי בחשבון כי התובעת אמורה היתה לקבל תשלומים מהביטוח הלאומי,
34 בהיותה דורשת עבודה גם בתקופת אי הכושר, אך לא צירפה את המסמכים על כך.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

1 **כאב וסבל** - בשים לב לשבר שנגרם לתובעת, הכאבים הפיזיים והטיפולים הממושכים
 2 לתקופה של 9 חודשים לאחר התאונה, וחוסר הנוחות ממנה סבלה לצד המצוקה הנפשית
 3 כעולה מהמסמך הרפואי שהוצג, אני מעריכה את סכום הפיצוי בגין כאב וסבל בסכום של
 4 22,000 ₪.

5
 6 **עזרת צד ג'** – התובעת הצהירה כי בתקופת ההחלמה נזקקה לעזרה מוגברת, בעיקר של
 7 אחותה, בעזרה למילוי צרכיה ובסיוע בטיפול בבנה הנכה. באופן דומה ציינה אחותה של
 8 התובעת בתצהירה כי לאחר פציעתה התובעת התקשתה לתפקד בבית וכי היא עזרה לתובעת
 9 הן בעבודות הבית והן בטיפול בילדיה, ובפרט בבנה הנכה. התובעת והאחות כלל לא נחקרו
 10 לעניין זה בחקירה הנגדית. על יסוד האמור, אני פוסקת לתובעת בגין רכיב זה, על דרך
 11 האומדנא, סך של 4,000 ₪.

12
 13 **הוצאות**- התובעת לא צירפה קבלות בגין הוצאות רפואיות בהן היא נשאה, לטענתה. בשים
 14 לב לכך כי סביר שאדם לא ישמור את כל הקבלות להוצאות בהן נשא, אני פוסקת לתובעת
 15 פיצוי בסך של 1,000 ₪ בגין תשלומים עבור טיפולים רפואיים מעבר לסל (תשלומים לרופא
 16 מומחה, התחייבות לטופס 17 וכו') והן בגין נסיעות לטיפולים אלה.

סוף דבר

17
 18
 19
 20 **82.** אני מחייבת את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת סכום של **31,000 ₪** (חלוקה בין
 21 הנתבעים 20% הנתבעת מסי' 1 ו- 80% הנתבע מסי' 2). בנוסף, ישאו הנתבעים ביחד ולחוד
 22 בשכ"ט עו"ד בשיעור 20% מהפיצוי בתוספת מע"מ וכן את סכום האגרה ששולמה עם הגשת
 23 התביעה. סכומים אלה ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית
 24 מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י' אלול תשע"ח, 21 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 9603-07-16

תיק חיצוני:

מאגידה ג'ובראן מורקוס, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4

